

Weekopening week 20 – *Achterblijvers*

Achterblijvers – dat is deze week het thema van ‘De Oase’.
De poster die hierbij is uitgekozen, roept beelden op van iemand die op reis gaat en afscheid neemt. De ‘vertrekker’ laat iemand achter.

Er zijn verschillende redenen waarom mensen afscheid van elkaar nemen.

Een aantal voorbeelden:

- * je beste vriend of vriendin emigreert naar een ander land; er zijn tegenwoordig heel veel mogelijkheden om contact met elkaar te houden – maar toch... hij of zij vertrekt, en jij... blijft achter
- * je zoon vertelt dat hij gaat samenwonen met zijn vriendin; natuurlijk ben je als ouder blij dat je kind een lieve partner heeft gevonden – maar als je kind het huis verlaat waar hij is opgegroeid, z’n spullen inpakt, ergens anders uitpakt en daar zijn nieuwe thuis maakt... en je als ouder achterblijft met een lege kamer en een lege plek aan tafel... dat is best even wennen...
- * op school trekken de docenten een aantal jaren met de zelfde leerlingen op, en dan vertrekken ze - naar de bovenbouw of ze slagen voor hun eindexamen en stromen door naar een vervolgopleiding; dat is de opdracht van de school en we werken hard met elkaar om dit te bereiken – maar als het dan zo ver is... dan vertrekken de leerlingen... en blijven de docenten en op school achter
- * en natuurlijk is er ook het definitieve afscheid – als er mensen overlijden.

Dit thema is door de mensen van ‘De Oase’ niet zomaar gekozen voor deze week.

Donderdag a.s. is het Hemelvaartsdag. Op die dag gedenken de christenen dat Jezus, de Zoon van God, afscheid nam van zijn leerlingen. Hij verliet hen en keerde terug naar zijn Vader, zo lezen we in de Bijbel. In die Bijbel kunnen we op meerdere plekken lezen dat Hij dat niet zomaar deed: Hij had Zijn vertrek aangekondigd en ook uitgelegd waarom dat zou gebeuren. Maar toen het moment daar was, voelden zijn leerlingen (de discipelen) zich in eerste instantie in de steek gelaten – zij bleven achter.... zonder Hem.

Tien dagen na Hemelvaartsdag is er het Pinksterfeest, het Feest van de Geest.

Daarover meer in de volgende weekopening, maar hier vertellen we alvast dat het voor de achterblijvende discipelen niet ophield na het vertrek van Jezus. Zij pakten hun leven weer op. En één van de dingen die hen weer op weg hielp, waren hun herinneringen. Terug denken aan alles wat ze samen hadden mee gemaakt – en dat waren heus niet alleen maar mooie en goede dingen – en aan wat ze van Jezus hadden geleerd, hielp hen weer vooruit.

Dat geldt ook voor de bovenstaande voorbeelden, zelfs als je definitief afscheid hebt moeten nemen van iemand omdat die persoon is overleden. Herinneringen aan wat was, helpen je weer vooruit.

En dat kan ons dus ook helpen in deze lastige periode door het coronavirus. We horen en lezen dat we op weg zijn naar het ‘nieuwe normaal’, dat dingen wellicht nooit meer zo worden als we waren voordat corona opdook. Dat zou betekenen dat we afscheid moeten nemen van een aantal zaken die we voor corona ‘normaal’ vonden, die bij ons leven hoorden. Soms zelfs letterlijk, als er mensen overlijden. En dat is best moeilijk. Maar herinneringen kunnen ons dan vooruit helpen, omdat we daar blij van worden en nieuwe energie van krijgen, omdat mooie herinneringen ons ook kunnen inspireren.

Hoe het straks zal zijn, als corona onder controle is – dat weet eigenlijk nog niemand.

Net zoals je van tevoren niet kunt weten hoe het zal zijn als je vriend of vriendin emigreert, je kind het huis verlaat, de leerlingen de school verlaten of iemand overlijdt.

Maar mooie herinneringen geven vertrouwen: in jezelf, in elkaar, in de toekomst.

En hoe het Pinksterfeest daarbij kan helpen... dat lezen jullie volgende week!

